

El SIP de la CAM ensopega

CAM

Assemblea general de la CAM, el dia 21 de maig d'enguany, poc abans de signar el protocol d'intencions les quatre caixes que formen el SIP.

La fusió freda entre CAM i Cajastur es complica. Un sector del consell d'administració rebutja ara les condicions que ells mateixos havien aprovat i que atorguen a l'asturià Manuel Menéndez la condició d'home fort. El SIP, de moment, és en suspens.

El part de la nova entitat insemi-nada per CAM, Cajastur, Caja Extremadura i Caja Cantabria resulta molt més complicat que no es preveia. Malgrat que tots es feien il·lusions quan, el 24 de maig proppassat, va tenir lloc la signatura del protocol entre les quatre entitats

de crèdit, les discrepàncies entre dos dels progenitors de la criatura, CAM i Cajastur, poden avortar tota l'operació. Si bé el trencament del SIP és ben poc probable, les dificultats que troben les dues principals caixes de la fusió per arribar a un acord posen de manifest la precipitació amb què

es va covar el procés de reestructuració de les caixes d'estalvis al País Valencià.

Divendres passat, les negociacions per a arribar a un punt d'acord entre CAM i Cajastur estaven empantanegades, i tot feia preveure que fins aquesta setmana o la que ve no es podria arribar a cap consens. El pinyol de les discrepàncies és la posició preponderant que Cajastur vol assumir en l'entitat resultant. Membres del consell d'administració consideren abusiva la posició de la caixa asturiàna, que, tot i tenir una mida menor que no la CAM, hi exerciria les responsabilitats més importants. Això ha motivat un intent de rebel·lió d'una part del consell i ha menat el SIP a la corda fluixa.

Privatització per decret

Les caixes d'estalvis s'encaminen definitivament cap a la privatització. La setmana passada, el govern espanyol, amb l'aquiescència del Partit Popular i per la via del decret-llei, va aprovar una nova llei de caixes d'estalvis que significa, en realitat, una transformació sense precedents de la naturalesa jurídica i de la composició d'aquestes entitats. La bancarització de les caixes, que tant havien reclamat els bancs i els organismes internacionals, és un fet des de la setmana passada.

Aquests són els canvis més substancials que aporta la nova llei:

■ **Quotes participatives fins al 50%**

del capital total. La nova llei permetrà a les entitats d'estalvi d'emetre quotes participatives per un import que no supere el 50% del seu patrimoni.

■ **El capital privat podrà accedir als òrgans de govern.** El decret-llei aprovat pel govern Zapatero obri les portes al fet que el capital privat pugui accedir al capital de les caixes. Això ja era possible fins ara a través de les quotes participatives (títols similars a les accions en una societat anònima, dels quals només la CAM havia fet ús), però amb el decret es va una passa més enllà. Amb les quotes, els inversors disposaven de participacions, però no

tenien representació en els òrgans de govern. Amb la reforma aprovada, es tomba aquesta barrera i els inversors podran ser representats i influir en les decisions de l'entitat.

■ **Un sol inversor pot apoderar-se del 50% d'una caixa.** Fins ara, cada participant podia controlar el 5% del capital. La nova llei elimina aquest entrebanc i obri la possibilitat que un sol inversor controle el 50% dels títols.

■ **Polítics fora.** Durant anys, els sectors financers havien reclamat la despolitització dels òrgans de govern de les caixes. La reforma aborda aquesta

El fet és que, malgrat que Cajastur és cinc voltes més menuda que la CAM (la primera té uns actius de 42.000 milions d'euros; la segona, de 76.000), l'asturiana controlarà el mateix percentatge de participacions que la valenciana. De portes enfora, els membres de la CAM van acceptar de bon grat aquest punt del protocol, sabent que la caixa presidida per Manuel Menéndez aportava les ràtios de solvència i morositat de què ells no disposaven. L'atorgament del 40% de les accions fou vista com una concessió imprescindible, un mal menor després de la tortuosa negociació per tal de trobar companya de ball a la caixa de Modesto Crespo. De seguida, la fusió freda amb Cajastur –principalment–, Caja Extremadura i Caja Cantabria es va vendre com una victòria, una eixida necessària i honrosa enfront de les pressions d'un Banc d'Espanya delerós de beneir matrimonis de conveniència.

Astúries mana. Tanmateix, el pas de les setmanes va demostrant que els fonaments en què s'havia de sustentar tot l'edifici no eren tan fermes i han començat a obrir-s'hi esclatxes. Han passat quasi cinquanta dies des que, el 24 de maig, les cúpules de les quatre caixes signaren el protocol d'intencions –i l'endemà passat hi donaren el

vist-i-plau els consells d'administració. D'aleshores ençà, l'entusiasme ha anat matisant-se i ha donat pas a un cert neguit. Havent llegit de cap a cap la lletra menuda, alguns membres del consell d'administració no en trauen l'aigua clara.

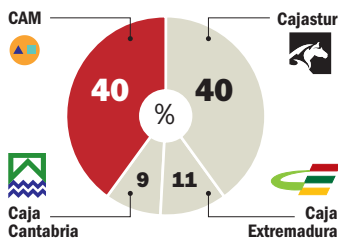
El principal punt de fricció té relació amb el paper i les atribucions que el protocol dóna al conseller delegat de la nova entitat, càrrec que correspon a Manuel Menéndez, fins ara president de Cajastur, destinat a convertir-se en l'home fort del nou ens. Almenys una desena de consellers de la CAM no veuen amb bons ulls els termes en els quals se situa Menéndez. D'acord amb el protocol que ja es va signar i que ara Cajastur

pretén que es ratifiqui a través d'un contracte que formalitzi la relació, l'ex-president de la caixa asturiana serà conseller delegat del nou banc per un període de sis anys, prorrogable automàticament a sis més si la CAM proposa un candidat que no siga acceptat per Cajastur. Això, a la pràctica, vol dir blindar Menéndez al càrrec fins l'any 2022.

El paper hegemònic de Menéndez no s'acaba ací, perquè el protocol també reserva per a ell plens poders a l'hora de confegir la cúpula directiva. Segons el document signat el 24 de maig, el conseller delegat té reservada la potestat de designar els responsables del primer i el segon nivells directius de la nova entitat. D'aquesta

El SIP de la CAM ensopega

■ PARTICIPACIÓ EN LA NOVA CAIXA

■ RADIOGRAFIA

	CAM	Cajastur	Caja Extremadura	Caja Cantabria
Oficines	999	923	251	172
Treballadors	7.000	3.900	1.200	992
Actius*	75.532	41.877	7.522	10.133
Dipòsits*	44.188	28.442	6.121	7.603
Crèdits*	51.559	28.434	5.552	7.831

*Dades en milions d'euros

Font: LNE

qüestió perquè estableix “la incompatibilitat dels càrrecs electes de ser membres dels òrgans de govern de les caixes”.

■ **Professionalització.** Es reforcen els requisits de professionalització per a accedir als òrgans de govern a través d'exigències especials de qualificació i experiència per a –almenys– la meitat dels membres del consell d'administració.

■ **Les caixes esdevenen fundacions.** La nova llei obri la porta a la conversió de les caixes en fundacions. Açò ocorrerà quan una entitat d'estalvi traspasse el seu negoci financer a un banc i reste com accionista minoritari a través d'una fundació.

manera, el qui fins ara era president de Cajastur tindrà la competència exclusiva de triar els noms i cognoms dels principals executius responsables de les àrees més importants, com ara risc, empreses, particulars, participacions empresarials... Això significaria, a la pràctica, que els actuals directius de la CAM passarien a ocupar carteres allunyades del nucli dur del banc resultant de la fusió freda.

Totes aquestes circumstàncies han menat a una temptativa de revolta d'alguns membres del consell d'administració, que consideren que l'estructura que es va idear maltracta la CAM i en menysté el pes dins el SIP. “Caldria que el poder no fora tan concentrat i que no fora inamovible”, diu una de les persones que s'hi oposen, que afegeix que “el problema no és amb Cajastur, sinó amb el paper que vol tenir-hi el president i pròxim conseller delegat”. “El consell d'administració de la CAM també té delegat el poder en el director general, i té moltíssim poder. Això és normal, però no pot ser que el consell d'administració es quede sense cap poder, perquè aleshores acabarà essent un òrgan exclusivament representatiu”, lamenta.

Amb tot, no és del tot segur que aquests consellers rebels puguin fer valer la seua posició, perquè el

Banc d'Espanya (BE) vigila amb lupa l'operació i sembla poc disposat a permetre que les negociacions entre uns i altres s'allargassen. El BE vol tancar el procés de reestructuració financera com més aviat millor. Segons algunes informacions publicades la setmana passada, el Banc d'Espanya només concedirà els 1.493 milions d'euros en ajuts públics per sostenir aquesta unió de quatre si es respecten els aspectes claus del pla d'integració i l'esborrany del contracte de fusió aprovats ja pel supervisor. “No sé com acabarà tot açò, pot passar qual-sevol cosa”, diu la font de la CAM consultada per EL TEMPS. I de 0 a 10, quines possibilitats hi ha d'arribar a un acord? “Quatre”, respon.

A la part dissident del consell d'administració s'ha afegit també el principal sindicat de l'entitat, SICAM. Segons que ha manifestat el secretari general, “regalem la caixa”, perquè “no té sentit que, si la CAM aporta més a la fusió, Cajastur mane i decideixca”. SICAM vol anar més enllà i ha emprès contactes amb col·lectius representats a l'assemblea general, com ara els impositors, per tal que diguen que no quan calga ratificar el SIP. El sindicat majoritari de la CAM, a més, ha presentat un requeriment davant la Comisión Nacional de la Competencia en què es demana que “paralitze preventivament” la fusió freda, amb l'argument de l'“injust” repartiment de participacions entre totes quatre caixes.

Bancaixa, núvia sol·licitada. Les aigües baixen més calmades en el cas de la fusió freda entre Bancaixa i Caja Madrid. Els equips tècnics de totes dues entitats (a més de la Insular de Canàries, Caixa Laietana, i les d'Àvila, Segòvia i la Rioja, sense

quasi poder en la nova entitat) negocien els termes del contracte final i, fins ara, cap membre del consell d'administració ni cap dels col·lectius representats a l'assemblea general no han fet pública la disconformitat amb l'operació, malgrat el malestar latent que hi ha entre una part de la societat civil i els agents econòmics arran del desenllaç que la reestructuració financera ha tingut al País Valencià. D'aquest enuig se n'han fet ressò les patronals CEV (Confederació Empresarial Valenciana) i Cierval (Confederació d'Organitzacions Empresarials de la Comunitat Valenciana).

El president d'aquesta última, Rafael Ferrando, ho va verbalitzar la passada setmana amb motiu de l'assemblea general de l'entitat, en assenyalar que els respectius processos de fusió de CAM i Bancaixa “no són, òbviament, els que desitjàvem”. “Ho hem dit de totes les maneres –va apuntar Ferrando, home discret i poc propens a nadar contracorrent–. Fa dècades que demanem entitats de crèdit i estalvi fortes, amb centres de decisió radicats a la Comunitat Valenciana, i ara les perdrem.” Abans que Ferrando, José Vicente González, president de la CEV, s'hi havia manifestat contrari. Quan feia divuit dies que Bancaixa i Caja Madrid havien fet públic el seu compromís, González, una de les personalitats més respectades entre els empresaris valencians, va alçar la veu per manifestar el descontentament de la seua organització i, de passada, per fer una crítica subtil de més ampli abast adreçada als presidents de Bancaixa, José Luis Olivas, i a la Generalitat. Segons el president de la CEV, “segurament la decisió presa aquestes últimes setmanes era la millor o potser l'única possible tenint en compte les circumstàncies i el temps”, però “les circumstàncies i els temps podrien haver estat diferents si anteriorment s'hagueren fet unes coses i no unes altres. Per exemple, no tanta inversió en el sector immobiliari, no obrir una oficina al costat d'una altra, pensar en comunitat i no en província i planejar a temps una estratègia que permetera de liderar el procés”.

Violeta Tena

El sindicat majoritari de CAM ha demanat que la fusió amb Cajastur es “paralitze preventivament”